

ומנוחתה ונסכיהם
השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנוחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמושפט
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנוחתה
ונסכה
וביום הרביעי פרים

עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים ומנוחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמושפט ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
עלת התמיד ומנוחתה ונסכה
וביום

החמישי פרים השבעה אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימים ומנוחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמושפט
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנוחתה
ונסכה
וביום השישי פרים

שמונה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים ומנוחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמושפט ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנוחתה ונסכיה
וביום

השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים ומנוחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמושפט
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנוחתה
ונסכה
ביום השמיני עצרת

תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם
עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימים ומנוחתם ונסכיהם
לפר לאיל ולכבשים במספרם כמושפט ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנוחתה ונסכה
אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם
ונדבתיכם לעלתיכם וכל מנוחתיכם וכל נסכיהם
ולשלמיכם ויאמר משה אל בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את משה

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה איש כי ידר
גדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על
נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה
ואשה כי דר גדר ליהוה ואסרה אסר בבית
אביה בנעריה ושמע אביה את גדרה ואסרה
אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו
כל גדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה
יקום ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל גדריה